

не изпускалът изъ очи съкровището. Въмѣсто възглавница, той положилът сандъчето съ жълтицитѣ и така ги пазѣлът.

Научилът Радът за болния си приятелъ и дошелът да го навести.

— Ти имашът нужда отъ свои люде, — рекълът му Радът. — Никой не милѣ повече отъ близка душа. Да повикаме жената и децата ти?

Не далът да се издума. Като ужиленът изкрещѣлът Гуджо:

— Никой не ми трѣбва! — нищо ми нѣма!

— Недей така, — подхваналът Радът. — Заможенът човѣкъ си, не е като да си сиромасът. Пари имашът съ кривачи, има съ какво да преживѣешът и ти, и децата ти.

Не рачилът. Седмици и месеци пролежалът на едно мѣсто саможивецътът, но пакът не се отказалът отъ своето скжперничество. Никой вече не го спохождалът. Паяцитѣ спокойно изплитали мрежитѣ си току надът главата му, а той, изтощенът, нѣмалът дори сили да пропжди мухитѣ отъ очитѣ си.

Разтжжилът се свидливецътът.

— Какво зло ти сторихът, Господи!

Ала мисълът за жълтицитѣ все още не го напускала. Ами ако умре? Напипалът сандъчето, вкопчилът слабитѣ си прѣсти.

Какът ще се раздѣли съ него? Обхванала го мъжа. Ето, той умира, а какво ще стане съ жълтицитѣ? Ударилът гнѣвно съ ржка и отвлотре се разнесълът студениятъ глухът звѣнът на метала.

Навдигналът се съ последни сили да погледне презът прозореца и се послушалът. Сладъкът ластовичи чуруликът звѣни подът стрѣхата. Тъмнокитѣ птички — зидари носятът въ малкитѣ си човки калът, строятът своето топло домашно огнище, гдето утре ще излупятът голокрили ластовичета и се упиватът отъ радостъ. Едно малко вакло агънце припка по оросената трева съ още неукрепналитѣ си крачета и се милува около своята майчица. А въ чистото модро небе трепти чучулига и оглася простора съ медената си пѣсень. Новът животът се ражда, радостенът и хубавът, минава покрай него, шуми въ прозорцитѣ му, а той лежи скованът на едно мѣсто, изоставенът и самът. За какво му сж жълтицитѣ? — Здраве съ пари не се купува! Слѣпът ли е билът до сега, та не е видѣлът, колко е хубаво да се живѣе?...

— Господи! — зашепнали безкръвнитѣ му устни. — Още малко продължи днитѣ ми! Ще прибера рожбитѣ си и ще заживѣя чистът и радостенът животът. Сега разбирамът, че здра-